

Första roten, tomt 13

Kvarteret Larmtrumman

Trettonde roten 1637–57

Södra sidan Korsgatan– Västra Hamnen

Femte roten 1657–70

Arfwed Gudmundssons gård (åtminstone 1670–85):

Peter speleman eller Musikant

1639–55

Herr kaptenlöjtnant Anders Ingelssons utskickade *Anders i Laggia* vände sig i kämnärsrätten den 22.10.1648 mot *Peter (Grötter) spelemans hustru* (Agneta Rattelin) (vittnen *Kiäller Nilsson smed* och *Sven Svensson*).

Anders i Laggia berättade omständligen hur två gäss, som *Anders Ingelsson* hade köpt, hade kommit ut på gatan och av Peter Spelemans pojke inkörts i Peter Spelemans gård. Då Anders Ingelssons pojke, kom efter och ville ta igen gässen, sade Peter Spelemans hustru, att gässen var hennes och dessa två hade kommit bort från henne . Hon hade 41 stycken gäss till. Hon antastade också pojken med skällsord och kallade honom skälm och tjuv.

Peter Spelemans hustru uppgav, att hon menade, att dessa två gäss hörde till de sex gäss som tidigare hade kommit bort från henne. Hon nekade alldeles till att ha skällt pojken som kom för att hämta gässen. Och sedan, när de båda av kaptenlöjtnanten utskickade *Kiäller smed* och *Sven Svensson* kom till henne och angav, att gässen, som de frågade efter var märkta i vänstra foten och hon upptäckte det märket, så hade hon inte satt sig emot att de tog gässen. I detta instämde *Kiäller smed* och *Sven Svensson* efter ed. De visste mycket väl att hon tidigare mist sex gäss, som kommit bort från gården. När hon hittat märkningen hade de fått ta de två gässen. Några vittnen till de skällsord Peter spelemans hustru skulle ha utgjutit på Anders Ingelssons pojke hade de inte.

Påfwel speleman

Hans Göran Musikant R13 1654:?

Anna Jacobsdotter 1653: 1 mtl

Chirstin Rasmussis 1653: 2 mtl, 1654–52: 1 mtl, 1656–57v ****V****

1653–57

Nils i Brunnen skomakare

1671–76, ej i M1676 ”Hantlangare”

”Tvenne fattiga änkor bebo”

1 hel tomt i M1676

Peter spelmans änka *Agneta Rettelin* kvitterade 15.6.1668 ett kvarts års lön för sin avlidne man och hon kan mycket väl ha varit en av de ovan omnämnda ”fattiga änkorna”.

Wellom Felbier skeppslöjtnant

”Borte” 1675, änkan 1677, 1 tomt enligt M1676, vilken talar om änkan.

När Peder Larsson skräddare överlät sin gård till sonen Hans Person Otrill ”med hustruns samtycke” förklarade han i en handling, daterad 10.4.1670 och bevarad på Göteborgs Landsarkiv (EIIa:1), att gården var belägen på Vallgatan näst intill *rådsförvanten Arfwid Gudmundsson* tomt på västra och intill Korsgatan på östra. Bland vittnena var *Torbernus Berling* och *kompanieskriveren Anders Bergesson*. Rådman Arfwid Gudmundsson tycks aldrig själv ha bebott denna sin Vallgatsgård: Han hade från 1637 till sin död samma adress på Kyrkogatan.

Nils Andersson i brunnen skomakare omtalas 1662–70 9.27. Hans avbrända tomt begärdes värderad 1670. Han flyttade tydligen hit som hyresgäst efter branden 1669.

Den 2.3.1685 lät

Anders Jonsson ringkarl

första resan lagbjuda den gård på Vallgatan mellan vågmästare Hans Pedersson å östra och Håkan saltmätare å västra, som han köpt av (*rådman Arfwed Gudmundssons änka*) *hustru Britta Leioncrantz* för 200 rdr. Den 21.11.1699 pantsatte Anders Jonsson, ringkarl vid Svenska kyrkan, sin gård vid Vallgatan till hospitalet. Hos honom bodde 1715 *högbåtsmannen vid amiralitetet Olof Lind*. Tomten värderades samma år till 200 d smt och byggnaderna till 230 d smt. 1717 kallas Anders Jonsson Ringkarl gammal och fattig. Där bodde *Arfwed Börgesson*, som drev krogen ”Björnen” och hade *hustrun Britta Börgesdotter*. Anders Jonsson ringkarl efterträddes som ägare 1718 av

saltmätaren Lars Börgesson.

Hos honom bodde *kantor Bonn* med *pigan Annika Bengtsdotter* samt Arfwed Börgesson, som nu kallas ringkarl. Bouppteckningen efter saltmätaren Lars Börgesson 1737 upptar hus och tomt på Vallgatan värt 813 d smt, nettobehållningen var 783, 25 d smt (Berg II:1–2, 466). Hos saltmätaren bodde 1730 *skräddare Peter Galle* med *gesällen Sven Bagge*. *Lars Börgessons änka Margareta Johansdotter* stod för gården 1735–37, därefter hennes andre man

glasmästare Henrik Ekebon,

vilken dock avled redan 1739. Glasmästare Henrik Ekeboms änka var kvar i gården 1745 men ägde då bara hälften av den. Resten tillhörde sedan den 3.7.1742

skräddaremästare Johan Jungquist,

som köpt den av glasmästareänkan i uppbudet 8.2.1762 kallad ”numera avlidna änkan hustru Margareta Jönsdotter (el. Johansdotter?) Carlgren” – den kostade honom 300 d smt. Samtidigt uppbjöds den andra hälften av

skomakaremäster Johan Flyberg.

Den hade inköpts av Flybergs företrädare i äktenskapet avlidne *repslagaren Arvid Larsson*. Den östra hälft kostade hela 620 d smt (200 daler i plåtar, 420 d smt i banko transportsedlar. Den var efter förbättring värd 685 daler 16 öre. Hela tomten höll i längden 92 fot och i bredden 40½ fot, svenskt mått. – Den omtalade Arvid Larsson levde 1755, då han kallades packhuskarl vid Ostindiska kompaniet.

Flyberg och Jungquist (stavat Ljungquist) betalar tomtöret 1765 men före 1770 hade gården övertagits av

skoflikaren Per Jönsson Öhgren

i vars bouppteckning den 11 febr. nämnda år gården upptages och värderas till hela 2 127 d smt. Den säges ligga mellan rådman Petter Koopmans klädesfabrik och vagnmakare Emmichs hus. Öhgrens första hustru hette *Elin Olofsdotter* och avled 1755 (bou 3.9.1768). Hans *änka Hedvig Åkerstedt (också skrivet Angerstedt)* hade i föregående gifte sonen *Johannes Maas* (bou 1768).

Redan den 8.3.1770 sålde Hedvig Angerstedt gården för 2 500 rdr smt eller 416 rdr 32 skill specie till

saltmätaren Magnus Holmgren,

som vid första uppbudet 23.5.1785 angav läget till mellan rådman Peter Coopmans eller numera högaren Peter Sjöströms gård å östra och vagnmakaren Christ. Ömichs (Emmichs) hus å västra sidan. Ommätning hade skett av Carl W. Carlberg 5.8.1776 – bredden hade ändrats till 41½ fot. Magnus Holmgren avled 17.6.1894 (bou 12.1.1795). Hans *änka Ingrid Christina Käck*, död 9.1.1824, gifte om sig med *gördelmakaremästare Sven Magnus Marjén*, som ägde gården 1802.

Hos mätaren Magnus Holmgren bodde 1786 *målaren Johan Hedberg* och 1787 *skomakaren Christ. Otto Meijer* och hos Marjén 1802 *handlandejuden Nathan Cohel* och *murmästare J.J. Klietz*.

1807 års tomtöreslängd talar om *målaren Johan Sahlbergs* ödetomt: ”tillhör gördelmakaren m. Marjén”

Senare uppbud av 1.13

Skomakaremästare Petter Pettersson uppbjöd (troligen en del) av tomten den 28.1.1822. Av bouppteckningen efter honom framgår det att skomakaremästare Petter Pettersson (Gift med *Maria Andersson*), död 15.8.1834 ägde en tredjedel i hus och tomt nummer 13 i första roten, en mindre stenhusbyggnad. Hans andel såldes på auktion 6.2.1840 för 600 rdr banco (Berg II:9–10, 56).

Med. fil. kand Eric Reuterqvist 11.2.1822

Lackfabrikör Daniel Östergren 19.10.1829 och 22.3.1841